

Formue og Leilighed, fordi Cieren eller Næringsbrugeren ikke boer i Communen. Jeg har, som sagt, erkjendt, at det er en Mangel ved vor nuværende communale Bestatning, at man ikke gennem den kan ramme en saadan Næringsbrift som Teglværk, Fabrikker og hvad som helst Andet, som dog ganske vist kaster Byrder over paa Communen, men det forekommer mig at være besynderligt, om man, for at afhjælpe en saadan deelvis Mangel, vilde vende op og ned paa hele det hidtilværende Bestatningsystem. Jeg kunde jo ganske vist, istedetfor her at fremkomme med en Udtalelse om, at jeg ikke vil kunne modtage de Bestemmelser, som Udvalget har foreslaet, have overladt det til Folkethingets egen Afgjørelse uden nogen Paavirkning fra min Side, hvorvidt det vilde følge Udvalget eller ikke, og jeg er overbevist om, at netop disse Bestemmelser, som jeg ikke vil kunne modtage, ikke ville finde deres Plads i Loven, som den endelig vedtages fra Thingets Side; men det forekommer mig, at, naar min Stilling til disse Spørgsmaal er en saadan, saa burde det ikke bebreides mig, at jeg søger at afforte Discussionen og spare ogsaa paa Thingets Tid, ved allerede paa dette Punkt at komme frem med min Indsigelse mod disse Forslag i en saa bestemt Form. Jeg troer virkelig, at den ærede Ordfører kom til at gøre mig Uret paa flere Punkter. Naar jeg tidligere har sagt, at den ærede Ordførers Præmisser vare urigtige, saa har jeg jo ikke dermed sagt, at samtlige hans Præmisser vare det; jeg erklærede udtrykkeligt §§ 9 og 12 i Landcommunalloven som dem, med Hensyn til hvilke hans Præmisser vare urigtige. Jeg har heller ikke sagt, at den ærede Ordfører nu vilde codificere Bestemmelserne i Loven af 11te Februar 1863, men jeg har sagt, at den ærede Ordfører under 1ste Behandling udtalte, at denne Lov kunde blive bestaaende, hvorimod han nu er med til at foreslaae indgribende Forandringer deri. Det forekommer mig, at, dersom virkelig Trangen til at faae den communale Bestatningslov forandret for Kjøbstædernes Vedkommende er saa stor, saa er denne Trang enten kommen meget pludselig tilstede, eller ogsaa maa der være mig ubekjendte Grunde, hvorfor man ikke søgte den sylbesigtort paa den allernaturligste

Maade af Verden, ved at knytte den nu foreslaede Bestemmelse til Loven af 11te Februar 1863, som netop handler om Bestatningen i Kjøbstæderne; der vilde i mine Tanker den rette Plads have været for de Bestemmelser, som det ærede Udvalg nu vil knytte til en Lov om Styrelsen af Kjøbstædernes Anliggender. Jeg veed imidlertid ikke, om der dengang har været særlige Grunde tilstede, som forhindrede, at disse Bestemmelser fandt deres Plads i denne Lov. Den ærede Ordfører citerede aldeles rigtigt en Udtalelse af mig ved 1ste Behandling om, at Formue- og Leilighedsbestatningen var mere hndet end og, i mine Tanker, at foretrække for en Indkomsskat i Communerne, fordi den ogsaa tilstede en Forhøjelse eller Stærkelse, og ikke blot en Nedsættelse; men den ærede Ordfører har fuldstændigt Uret i deraf at ulede, at jeg skulde være kommen i nogen Modsigelse med mig selv. Jeg har erkjendt, at, naar man vil bruge Indkomsskattens formen, saa kan man tilstede, ikke blot en Nedsættelse, men ogsaa en Forøgelse, hvorved man kun vil faae en Indkomsskat i Formen eller af Navn, medens den i Virkeligheden bliver lige saa vilkaarlig som Formue- og Leiligheds-skatten, og, hvad jeg havde at indvende imod denne Bestatningsmaade, var, at man vilde bruge en saadan Skatteindtægt som Grundlag for Valgretten, skjøndt den blev i høieste Grad vilkaarlig. Jeg seer ikke, at det vilde være nogen Umulighed, hvorvel jeg ingenlunde troer, at der vil være nogen Tilbøjelighed dertil, at man i Kjøbstadcommunerne bragte det dobbelte eller tredobbelte Antal Vælgere tilstede ved at forhøje Skatteindtægten for samtlige til Skat ansatte Borgere. Den ærede Ordfører gjorde vel opmærksom paa, at man, ved nu at bruge den hyede Skat som Grundlag, gjorde sig skyldig i det Samme, men den ærede Ordfører kan dog ganske vist ikke have overseet, at der er en himmelvid Forskjel paa, om man kommer til at udøve Valgret, fordi man har betalt for stor en Skat, eller om man kommer til at udøve en uberettiget Valgret, blot fordi man er ansat til høiere Skatteindtægt, men med et saameget lavere Procentbeløb, altsaa uden at man i Virkeligheden er kommen til at betale Mere i Skat. Jeg maa